

Αἱ πρῶται πολιτικά ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἐν Βενετία, πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας. Ἐπιτιλοφοροῦντο *Φύλλα γνωστοποιήσεων*, καὶ συνετάσσοντο τῇ διαταγῇ τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας, ἵνα τηρῶσιν ἐνήμερον τὸ κοινὸν παντὸς συμβάντος ἀξίου λόγου. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τηρεῖται ἔτι πλήρης συλλογὴ τῶν φύλλων τούτων, περιλαμβάνουσα τὰ ἔτη 1595—1596 καὶ 1597.

Ἐν Γαλλίᾳ βραδεῖα ἐπῆλθεν ἡ πρόοδος τῆς δημοσιογραφίας. Ἡ πρώτη ἐφημερίς, ὀνόματι *Ερμής*, ἀνεφάνη τὸ 1631, καὶ κατὰ τὸ 1781 μόλις ὑπῆρχεν ἐν Παρισίοις τριακοντὰς περιοδικῶν δημοσιευμάτων. Σήμερον μακρὰς στήλας πληροῖ ὁ κατάλογος τῶν παρισινῶν φύλλων.

Κατὰ τὸν Φιγαρώ, περὶ τὰς 6,800 ἐφημερίδες ἐκδίδονται γαλλιστί. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ περιλαμβάνονται πᾶσαι αἱ ἐκδιδόμεναι ἐν Ἀλγερίᾳ, ἐν ταῖς ἀποικίαις, ἐν τῇ Βελγικῇ, ἐν Καναδά, Χαϊτί κλπ. ὡς καὶ αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν Γάλλων ἐν ξένοις τόποις, ὡς ἐν Λονδίῳ, Ρώμῃ, κλπ. Πᾶσαι δ' αἱ ἐφημερίδες αἱ ἀναφαινόμεναι ἐν Γαλλίᾳ δὲν συντάσσονται εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, τινὲς δὲ γράφονται εἰς τὸ βρετανικὸν ἰδίωμα.

Ἐπάρχει ἀριθμὸς τις ἐφημερίδων αὐτογράφων (autographiés) ὡς τὸ *Πρακτορεῖον Χαβάς* καὶ τὰ τῶν ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν ἐγγχώρια φύλλα, ἄλλαι δὲ εἶνε λιθογραφημέναι (calligraphiés) ὡς ἡ *Ἐπιστημονικὴ Ἀνταπόκρισις τῶν Παρισίων*. Ἐπάρχει ἐφημερίς τις πρὸς χρῆσιν τῶν τυφλῶν τυπομένη διὰ γραμμάτων ἐκτύπων τῇ βοήθειᾳ τῆς στίξεως, τῆς ὁποίας ἐφευρέτης εἶνε ὁ τυφλὸς *Louis Braille*, οὗτινος ἡ ἐφημερίς φέρει τὸ ὄνομα. Ὁ ἀρχισυντάκτης αὐτῆς εἶνε ὁμοίως ἐστερημένος τῆς ὁράσεως, χάρις δ' εἰς τὰς προσπάθειάς του τὸ φύλλον ἔχει μεγάλην διάδοσιν, ἂν καὶ εὐτυχῶς μικρὸς εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν της. Πάντες οἱ ἐγγράμματοι τυφλοὶ ζητοῦσι νὰ προμηθευθῶσι τὸ φύλλον τοῦτο, οὗτινος ἡ ἔτησιᾶ συνδρομὴ εἶνε τριδραχμῶς.

Ἡ μεγίστη πασῶν ἐφημερίς εἶνε ὁ *Χρόνος* τοῦ Λονδίνου, ὅστις πρὸ μικροῦ ἐώρτασε τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ. Ἡ ἐλαχίστη δὲ τῶν ἐφημερίδων, τοῦλάχιστον τῶν ἐν Παρισίοις ἡμερησίων, εἶνε τὸ *Ἡλεκτρικὸν Σῆγμα*, τετρασέλιδον φύλλον εἰς σχῆμα ὁμοίον περίπου τῇ *Ἐστία*.

Πολυἀριθμοὶ ἐφημερίδες, ἰδίως πολιτικά, συνοδεύουσι τὸ κείμενον αὐτῶν, κυρίως ἐν Ἰταλίᾳ, διὰ ζιγγογραφίῶν. Μία μόνη ἡμερησίᾳ ἐφημερίς μετ' εἰκόνων ἐκδίδεται ἀπὸ δωδεκαετίας ἐν Νέᾳ Ὦρκῃ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διοργανώσεως ἀεροπόρου ἐκδρομῆς πρὸς διάβασιν τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Ἐνεκα τοῦ τελευταίου Γαλλοκινεζικοῦ πολέμου ἐγεννήθησαν ἐν Κίνα πληθὸς φυλλαρίων, σκοποῦντων τὴν ἀφήγησιν τῶν πολεμικῶν συμβάντων.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Οἱ γέροντες εἶνε καλοὶ διὰ τὴν συμβουλήν, οἱ νέοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Οἱ ψευδεῖς φίλοι ὁμοιάζουσι τὰς χελιδόνας, τὰς ὁποίας βλέπομεν μόνον ὁσάκις ὁ καιρὸς εἶνε καλός.

Ἄσπου ὁ λαὸς εἶνε ἀπαθὴς αἱ κυβερνήσεις εἶνε διεφθαρμέναι.

Ἡ γυνὴ δὲν πρέπει νὰ εἶνε δεινὴ εἰς τὰ πολιτικὰ ἀλλ' εἰς τὰ οἰκονομικά.

Ἡ ὑπέκλησις εἶνε ἵππος, ὃν πάντες θέλουσι νὰ ἱπνεύσωσιν, ἀλλ' οὐδεὶς θέλει νὰ θρέψῃ.

Ἔσο πιστὸς καὶ ἀκριβὴς ἐν τοῖς σμικροῖς καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ φαινόμενον μᾶλλον ἀσημάντοις πράγμασι τοῦ καθημερινοῦ βίου. Ἐκ μικρῶν σταγόνων ὕδατος ἀποτελεῖται ὁ μέγας ὠκεανός· ἐξ ἐλαχίστων στιγμῶν συνίσταται ὁ βίος. Ἀπὸ διηνεκοῦς συμπλοκῆς χρηστῶν καὶ γενναίων φρονημάτων ἐν τοῖς σμικροῖς κατορθοῦται τὸ μέγα τῆς ἀρετῆς φρόνημα ἐν τοῖς μεγάλοις, καὶ ἀπὸ τῆς εὐαρεστήσεως ἐκάστης στιγμῆς παράγεται ἡ τοῦ ὅλου βίου ἐνδόμυχος εὐδαιμονία.

Ἡ γυνὴ εἶνε εὐφραδεστάτη ὁσάκις κατηγορεῖ τὴν πενθερὰν της.

Αἱ φιλάρεσκοι εἶνε ἀληθεῖς ἀνεμοδείκται· ἡσυχάζουσι μόνον ὅταν σκωριάσουσι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πειράματα γενόμενα πρὸ χρόνου εἰς κεφαλὴν κυνός, ἀποκεχωρισμένην τοῦ σώματος, ἀπέδειξαν ὅτι τὰ φαινόμενα τῆς αἰσθητικότητος, τῆς ἀντιλήψεως, καὶ τῆς νοημοσύνης δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐθις εἰς κεφαλὴν κεχωρισμένην τοῦ σώματος, δυνάμει ἀρτηριακοῦ αἵματος ἐγχεομένου εἰς αὐτήν. Ἐσχάτως δὲ ἐπιστήμονες τινεὶ ζητοῦντες νὰ μάθωσι τί δύναται νὰ συμβῇ ἂν εἰς τὴν τοῦ κυνὸς ὑποκαθίστατο κεφαλὴ ἀνθρωπίνῃ, ἐξετέλεσαν τοιαῦτα πειράματα ἐπὶ καρτομηθέντων καταδίκων. Ἀλλὰ κατὰ τῶν ἐπιχειρούντων τοιαύτας ἐρεῦνας δριμύς ἀντεπεξῆλθεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὁ διαπρεπὴς Paul Bert, ἰσχυρίζομενος μὲν ὅτι ἐξ αὐτῆς τῆς λεπτῆς αὐτοῦ φύσεως ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται, μετὰ τὴν βίαν τοῦ ἀποκεφαλίσμου, νὰ ἐπανεύρῃ τὴν αἰσθησίν, ἀλλὰ κυρίως φρονῶν ὅτι τοιοῦτο εἶδος πειράματα εἶνε ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν δικαιοῦμεθα νὰ ἐκτελώμεν. Πρέπει δὲ ἂν

ἀπαγορευθῆ τὸ νὰ ζητῶσι νὰ ἐπαναφέρωσι φαινόμενα νοητικότητος ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν δυστυχῶν, οἵτινες ἐπλήρωσαν τὸ χρέος των πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Ὁ νόμος τοῦ 1791 καθιερωὺν τὴν ἀρχὴν ὅτι « ἡ ποιὴ τοῦ θανάτου συνίσταται εἰς τὴν ἀπλήν στέρησιν τῆς ζωῆς », ἔχων δ' ὑπ' ὄψιν τὴν κατάργησιν τῶν προτέρων βασιάνων, φαίνεται ὡς νὰ προέβλεψεν ὅτι οἱ φυσιολόγοι θὰ προέβαινον μέχρι τοῦ νὰ βλασκίσωσι τοὺς νεκρούς. Ἐὰν δὲ τὰ ἐν λόγῳ πειράματα ἐπιτύχωσιν, ὁ εἰς ταῦτα υποβαλλόμενος δυστυχὴς δις θέλει ὑφίστασθαι τὸν θάνατον.

Ἐν Ἀμερικῇ ὑπελογίζοντο μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1885 772 τηλεφωνικὰ γραφεῖα, ἔχοντα 164,000 χιλιομέτρων σύρματα, 5,168 ὑπαλλήλους καὶ 134,847 συνδρομητάς. Αἱ τιμαὶ τῶν συνδρομῶν εἶνε ὑπέρογκοι. Ἐξ αὐτῶν αἱ κυριώτεροι εἶνε: Ἐν Κιναιάτῃ 875 φράγκα ἐτησίως, ἐν Νέα Ὑόρκῃ 750 φρ. ἐν Σικάγῳ 650 φρ. ἐν Βοστώνῃ καὶ Βαλτιμόρη, ἐν Φιλαδελφείᾳ καὶ Νέα Ἀγγλίᾳ 625 φρ.

Μικρὸς τις δῆμος ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς Γεωργίας φέρει τὸ ὄνομα ὁ λαλῶν βράχος. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπεδόθη εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, διότι ἐν τῇ περιφερείᾳ του ποτὲ εἰς ἀνθρώπος ἀνεῦρεν ὑπερμεγέθη λίθον ἐφ' οὗ ἀνεγινώσκето διὰ κεχωματισμένῳ γραμμάτων: Γύρισέ με! Ὁ λίθος ἀνεστράφη, καταβληθείσης πρὸς τοῦτο ἐκτάκτου βώμης, εὐρέθη δὲ γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ ἀντιστρόφου αὐτοῦ μέρους: « Τόρα ξαναγύρισέ με ὅπως ἤμουν προτῆτερα, καὶ ἄφησέ με νὰ γελᾶσω καὶ ἄλλον! »

Κατὰ προσφάτους παρατηρήσεις, δημοσιευθείσας ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ Φύσις, αἱ μέλισσαι κατέχουσι τὴν δυνάμιν τοῦ προσημαίνειν τὴν προσέγγισιν τῆς καταγίδος. Πολυάριθμα πειράματα κατέδειξαν ὅτι αἱ ἀδελφίσταται ἐν κηρῷ εὐδίας μέλισσαι εἶνε τοσοῦτον εὐόργητοι ὀλίγῳ πρὸ τῆς καταγίδος, ὥστε ἐπιτίθενται κατὰ παντὸς πλησιάζοντος εἰς τὰς κυψέλας των. Πολλὰ περιστασια μνημονεύονται, καθ' ἃς ἐνῶ ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαιρᾶς ἐφαίνετο ὑποδεικνύουσα προσέγγισιν τρικυμίας, αἱ μέλισσαι οὐδὲν τοιοῦτον προήγγελλον, καὶ πάντοτε αὐταὶ ἐπιγλήθευσαν. Ἄλλοτε δὲ μολοντί τὰ βαρόμετρα δὲν σημειοῦσιν οὐδὲν φαινόμενον τρικυμῶδες, ἡ καταγίς ἐκπαθὸν ὄλιγον χρόνον ἀφ' οὗ παρατηρήθη πρᾶς τῆς μελισσᾶς ὁ ἐκτακτος οὗτος ἐρεθισμός. Μόνον καθ' ὅσον ἀγορᾶ τὴν βροχὴν, τὰ βαρόμετρα δεικνύουσι τὴν προσέγγισιν τῆς ἀσφαλέστερα τῶν μελισσῶν.

Τὸ περίφημον ὄπλοποιεῖον τοῦ Κρούπ ἐν Ἔσσην ἐπασχολεῖ ἐν ὅλῳ 20,000 ἐργάτας, ὑπολογιζομένων δὲ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν ἐν τῆς ἐργασίας τοῦ Κρούπ ζῆ πληθυσμὸς ἐξ 60,000 ψυχῶν, οὗ τὸ ἥμιου κατοικεῖ εἰς τὰ προσηρτημένα τοῖς ἐργοστασίαις οἰκήματα. Τὰ κηκαστήματα τοῦ Κρούπ διαρροῦνται

εἰς ὀκτὼ τμήματα, — τὰ ἐργοστάσια τοῦ Ἔσσην ἐν Βεστφαλίᾳ, τρία ἀνθρακωρυχεῖα παρὰ τὸ Ἔσσην καὶ τὸ Βόχουν, τὰ σιδηρουργεῖα τοῦ Βιλθάου ἐν Ἰσπανίᾳ, τοὺς ὑψηλοὺς κλιβάνους καὶ τὸ πεδῖον τῶν δοκιμῶν τῶν τηλεβόλων ἐν Μέππεν. Πλὴν τῶν 11 ὑψηλῶν κλιβάνων ὑπάρχουσι καθ' ἑκάστην εἰς ἐνέργειαν 1542 κλιβάνοι, 439 λέβητες καὶ 450 ἀτμοκίνητοι μηχαναί, ἔχουσι ὁμοῦ δυνάμιν 18500 ἵππων. Μόνα τὰ ἐν Ἔσσην ἐργοστάσια περιέχουσι σιδηροδρόμους ἐκτάσεως 59 χιλιομέτρων, 88 ἀτμομηχανάς, 893 ἀτμαμάξας, 191 αὐτοκινήτους ἀμάξας, τηλεγραφοὺς ἐκτάσεως 65 χιλιομέτρων, 35 τηλεγραφικὸς σταθμοὺς καὶ 55 μηχανήματα ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Ἐν τῇ μαγευτικῇ θερινῇ διατριβῇ τοῦ Ἄουσε ἀπέβωσε γυνή, ἧς ὁ βίος εἶνε ἀληθὲς μυθιστόρημα. Γεννηθεῖσα ὡς θυγάτηρ πτωχοῦ ταχυδρόμου, ἀπέθανε κίμησσα, χήρα ἀρχιδουκῆς, συγγενῆς αυτοκράτορος. Ἐν ἔτει 1827 ὁ ἀρχιδουξ Ἰωάννης, ὁ φιλελεύθερος καὶ εὐφυὴς ἀδελφὸς τοῦ αυτοκράτορος Φραγκίσκου, ὅστις ἔλεγε περὶ ἐκτουτο « εἶμαι δημοκρατικὸς πορφυρογέννητος », ἀφίχθη αἰφνιδίως τὴν νύκτα εἰς τὸν μικρὸν ταχυδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Ἄουσε ζητῶν ἀμαξῶν καὶ ἵππων. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε πρόχειρος ἡνίοχος, καὶ ὁ ταχυδρόμος διετέλει εἰς ἀληθῆ ἀπόγνωσιν, ὅτι ἡ περικαλλῆς αὐτοῦ θυγάτηρ ἀνέλαβε νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὴ τὸν ἐπιρηνὴ ξένον. Μόνον καθ' ὅδον ἐνόησεν ὁ ἀρχιδουξ ἐκ τοῦ παραστήματος ὅτι ὁ ἡνίοχος τοῦ ἤτον γυνή, δελεασθεὶς δὲ καὶ ἐκ τῶν εὐφυῶν ἀπαντήσεων τοῦ κορασίου, διεκάη ὑπὸ ἔρωτος, ὅστις ἀπέληξεν εἰς κρύφιον γάμον πρὸς τὴν Ἄνναν Πλόχελ Ὁ αυτοκράτωρ παρωργίσθη κατ' ἀρχὴς σφοδρῶς κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, βραδύτερον ὁμῶς ἐσυγχώρησεν αὐτὸν καὶ ἀπένευμεν εἰς τὴν σύζυγόν του τὸν τίτλον κομήτητος τοῦ Μεράν. Ἄλλως τε, ἡ διαγωγὴ τῆς κομήτσης διεσκέδασε πολλὰς τὸν περὶ τοῦ γένους προλήψεις. Αἱ σπάνια αὐτῆς ἀρεταὶ εἴλικουσαν τὸν σεβασμὸν τῆς αυτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ τὴν λατρίαν τοῦ συζύγου της, ὅστις συνέζησεν εὐδαίμων μετ' αὐτῆς τριάκοντα καὶ δύο ὅλα ἔτη, ἀνηγορεύθη δ' ἐν ἔτει 1848 τοποτηρητῆς τῆς αυτοκρατορίας. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἔτιμα ἐξαιρέτως τὴν κομήτσην.

Ὁ κ. Β*, διευθυντῆς σπουδαίου τραπεζιτικοῦ οἴκου, συνειθίξε νὰ ἐξέρχεται μὲ ρυπαρότατον πλῆον.

Εἷς τῶν φίλων του, τὸν ὁποῖον ἡ μαγία αὐτῆ ἐξερην εἰς ἀπορίαν, ἐπέπληξεν αὐτὸν μίαν ἡμέραν:

— Πῶς σύ, μὲ πενήντα χιλιάδας φράγκων εἰσόδημα, ἐξέρχῃσαι μὲ παρόμοιον καπέλλο; Δὲν ἔντρέπῃσαι;

— Τὶ τὰ θέλεις, ἀγκυπῆτέ μου, ἀπαντᾷ ὁ Β*, ἡ γυναῖκά μου μίαν ἡμέραν μοῦ εἶπε: « Ὅσον καιρὸν φορεῖς αὐτὸ τὸ καπέλλο δὲν θὰ ἐξῶ μὰξί σου. »